

[Undervisningsministeren.]

ind, at der for den periode, hvori udbygningen på Lundtoftesletten skal foregå, samtidig foreligger meget omfattende behov for udvidelse og forbedring af uddannelsesvæsenet på en række andre områder og på andre trin.

Der er jo inden for alle uddannelsesområder en stærk, næsten eksplosionsagtig udvikling i gang, og fra alle sider fremføres både rigtige og vægtige argumenter for foreliggende udbygningsplaner. Forholdet er imidlertid det, at lægger man alle planer og ønsker sammen, så overstiger summen langt, hvad der samlet er mulighed for.

Den almindelige økonomiske situation må tilsige at vise tilbageholdenhed og undgå udgifter, som ikke er strengt påkrævede. Vi må jo i en lang årrække fremover imødesee nødvendigheden af store investeringsopgaver på andre områder, f. eks. inden for erhvervene, inden for boligbyggeriet og trafikken.

Det er ikke min opgave at angive nogen prioritetsrække. Jeg vil blot om uddannelserne og forskningen gerne understrege, at mangler og fejl — om man vil unkladelsesforseelser — sætter dybe spor fremover. Det afgøres faktisk i høj grad i disse år, om kommende generationer skal sættes i stand til at klare den konkurrence, vi vil møde ude fra den store verden. Lad mig for en ordens skyld her understrege, at jeg — når der er tale om at styrke uddannelserne — ikke alene tænker på den faglige dygtiggørelse, på specialiseringen. Jeg tænker også i høj grad på de sider af vore uddannelser, hvor man beskæftiger sig med almenmenneskelige problemer. Jeg tror, det er væsentligt, at vi ikke glemmer denne opgave i en tid, hvor det tekniske spiller så stor en rolle.

De betragtninger, jeg indledningsvis gjorde gældende for Lundtofteprojektets vedkommende vedrørende behovet for øget uddannelse af teknikere, hvortil kan føjes behovet for en stærk udvikling af den praktisk orienterede tekniske og naturvidenskabelige forskning, taler for ikke at beskære dette projekt mere end allerhøjest nødvendigt.

Ud fra disse overvejelser og på grundlag af alle de oplysninger, som efterhånden er samlet af højskolen og planlægningsudvalget, og med støtte i de erfaringer, der alle-

rede er indvundet ved det igangværende byggeri, har vi i ministeriet ment, at en samlet udgiftsramme på en halv milliard kroner skulle give mulighed for at gennemføre en tilfredsstillende udbygningsplan.

Beløbsrammen skal forstås på den måde, at der må tilstræbes en samlet udbygning af den tekniske højskole og ingeniørakademiet på Lundtoftesletten inden 1970, men af hensyn til de usikkerhedsfaktorer, udflytningsplanen nødvendigvis må indebære — usikkerhedsfaktorer, der ikke i dag kan fjernes — må det være muligt for højskolen under udflytningsperioden fortsat at benytte den gamle højskoles bygninger og eventuelt efter 1970 endnu at trække på denne reserve.

Det står helt klart, at den nu foreslåede beløbsramme ikke vil kunne dække udgifterne ved gennemførelse af udbygningen efter de foreløbige planer, der er fremgået af det hidtil udførte planlægningsarbejde.

En gennemførelse af det foreliggende forslag vil derfor nødvendiggøre en fornyet gennemarbejdning og stillingtagen til de mange spørgsmål, hvis besvarelse er afgørende for muligheden for at løse den foreliggende opgave på en sådan måde, at de i lovforslaget omtalte hensyn tilgodeses.

Det ville føre for vidt allerede her ved fremsættelsen at gå nærmere ind på de muligheder, der foreligger for at gennemføre ændringer i forhold til de hidtil foreliggende forudsætninger og ønsker. Men ganske kort kan jeg give et par antydninger af spørgsmål, der må tages op til nærmere overvejelse.

Det er f. eks. forudsat ved planlægningsudvalgets seneste overslag, at der årligt skal optages 150 studerende til civilingeniørstudiet i hver retning, altså i alt ca. 600 nye studerende årligt, og tilsvarende indtil 100 studerende ved hver af de fire retninger på ingeniørakademiet. Det er muligt, at den samlede tilgang på i alt 1.000 studerende om året må reduceres noget. Det er også muligt, at man for visse af fagene kan lægge noget større vægt på akademiet og tilsvarende begrænse behovet for udbygning af højskolen noget. Ved en sådan omlægning vil kunne spares ikke ubetydelige beløb, dels fordi akademiuddannelsen er en del kortere, dels fordi der hertil kræves væsentligt mindre forskningsudstyr.

Et andet forhold, der må overvejes for-